

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster ändras. Enligt propositionen ska de statliga myndigheter som anges i lagen och statens specialfinansieringsbolag förutom basuppgifter också få utbyta sekretessbelagda uppgifter.

Propositionen syftar till att förbättra tillgången till sådana uppgifter som behövs för tillhandahållandet av företagstjänster och till att öka likabehandlingen av de kunder som

anlitar företagstjänsterna. Genom att föreskriva att organisationer som producerar företagstjänster i större omfattning än nu får utbyta sådana uppgifter som behövs för företagstjänsterna, kan man åstadkomma snabbare service och undvika överlappande arbete i organisationer som tillhandahåller tjänster samt minska företagens administrativa belastning.

Lagen avses träda i kraft hösten 2010.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster utfärdades den 2 mars 2007 (240/2007) och trädde i kraft den 1 maj 2007. Syftet med lagen var att reglera hanteringen av uppgifter om företagskunder i ett informationssystem som drivs av handels- och industriministeriet, nuvarande arbets- och näringsministeriet. Det nya informationssystemet syftade till att öka statsförvaltningens och vissa andra organisationers samverkan i fråga om tjänster för företag och därigenom förbättra företagens verksamhetsförutsättningar. Avsikten var också att samordna de tjänster som tillhandahålls för företag och effektivisera övervakningen av företagsstöd.

Det har skett stora förändringar i statsförvaltningens organisation och företagens verksamhetsförutsättningar efter lagens ikraftträdande. Förändringarna kunde inte förutses när lagen bereddes. Å andra sidan har organisationerna inom statsförvaltningen genomgått en stor omställning efter att lagen trädde i kraft. Som mest betydande omorganiseringar med tanke på produktionen av företagstjänster kan betraktas inrättandet av arbets- och näringsministeriet vid ingången av 2008 samt regionförvaltningsreformen. Närings-, trafik- och miljöcentralerna inledde sin verksamhet vid ingången av 2010. Arbetskraftsbyråerna blev arbets- och näringsbyråer år 2009, och då reformerades också arbets- och näringscentralerna i överensstämmelse med modellen för arbets- och näringsministeriet. Produktionsmiljön för företagstjänster har förändrats snabbt.

På grund av förändringarna måste det ges större möjligheter i fråga om att lämna ut sådana uppgifter till andra aktörer inom förvaltningsområdet som behövs i samband med företagstjänsterna och i fråga om gemensam användning av uppgifterna, för att man på ett effektivt sätt ska kunna betjäna företag i en förändrad omvärld och minska företagens administrativa börda.

I propositionen föreslås att det ska föreskrivas om vilka uppgifter som får lämnas ut

till andra organisationer som producerar företagstjänster, till vilka organisationer uppgifter får lämnas ut samt hur offentligheten och sekretessen för de uppgifter som lämnats ut bestäms.

2 Nuläge, lagstiftning och praxis

Lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster trädde i kraft den 1 maj 2007. Syftet med lagen är att reglera hanteringen av uppgifter om företagskunder i ett informationssystem som drivs av arbets- och näringsministeriet. Systemet är avsett att användas av de i lagen avsedda myndigheterna och organisationerna som tillhandahåller företagstjänster. Avsikten är att öka samverkan mellan statsförvaltningen och de organisationer via vilka offentlig finansiering kanaliseras, i syfte att förbättra och samordna företagstjänsterna och effektivisera övervakningen.

I lagen föreskrivs om uppgifter som införs i kundinformationssystemet för företagstjänster, TE-centralernas (numera närings-, trafik- och miljöcentraler) register över företagstjänster samt om sådana uppgifter som är införda i andra dataregister och som förmedlas genom informationssystemet. Samtidigt är avsikten att säkerställa att affärs- och yrkeshemligheter, personuppgifter och andra sekretessbelagda uppgifter skyddas effektivt och används på ett tillbörligt sätt.

Enligt lagen får följande information utbytas (hanteras via kundinformationssystemet för företagstjänster):

1. företagets namn, företags- och organisationsnummer samt andra identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter,

2. uppgifter om vem som är företagets ansvarspersoner i förhållande till den som tillhandahåller företagstjänster,

3. företagets verksamhetsområde, aktiekapital, bokslut eller andra sådana uppgifter i myndigheternas offentliga register som gäller företaget och allmänt beskriver dess verksamhet,

4. uppgifter om huruvida företaget har varit kund hos handels- och industriministeriet

(numera arbets- och näringsministeriet), Tekes-utvecklingscentralen för teknologi och innovationer eller en arbetskrafts- och näringscentral (numera närings-, trafik- och miljöcentraler) samt uppgifter om vilka personer som företaget utsett till sina kontaktpersoner i fråga om de företagstjänster som avses i denna lag.

I kundinformationssystemet får som uppgifter för utvärdering av företag registreras och via systemet förmedlas sådana uppgifter om ett företag och dess ansvarspersoner som införts i kreditupplysningsregistret, konkurs- och företagssaneringsregistret samt utökningsregistret.

När det gäller fysiska personer får sådana identifieringsuppgifter registreras i och förmedlas genom informationssystemet som enligt lag får införas i kreditupplysningsregistret. Dessutom får uppgifter om gällande näringsförbud samt de uppgifter som nämns i 4 § 1 mom. 1, 3 och 4 punkten i befolkningsdatalagen (507/1993) införas i och förmedlas genom informationssystemet.

Kundinformationssystemen syftar till att stödja hanteringen av kundrelationer genom att det ges en övergripande bild av kunden. Enligt handlingsmodellen är avsikten att företagskunder styrs till en för kunden lämplig tjänst som antingen den egna organisationen eller partnerskapsnätverket tillhandahåller. I fortsättningen ska kunder kategoriseras i kundgrupper och kundsegment. Avsikten är att på förhand identifiera företagskundens behov, och när en kundrelation uppstått sköts kontakterna enligt dessa behov och service-möjligheterna. I vissa organisationers kundinformationssystem införas också uppgifter från elektroniska ärendehanteringssystem.

Vid förmedlingen av kundinformation används ett realtidssystem. Detta avser ett tekniskt system för förmedling av uppgifter om företagskunder mellan närings-, trafik- och miljöcentralernas, Tekes, Finnvera och Finpros kundinformationssystem. Förmedlingssystemet gör det möjligt att de tjänstemän som användarorganisationen bestämmer elektroniskt kan få tillgång till vissa bestämda uppgifter om företagskunder över organisationsgränserna. I systemet införas inte uppgifter som gäller kundrelationer med företag, utan dessa uppgifter finns i användarorgani-

sationernas egna system för kundrelationshantering. För att det ska fås en helhetsbild av företagskunden, förmedlar systemen den information som behövs vid tillfället eller en händelsekedja som gäller kunden. Inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde finns det många gemensamma företagskunder. Företagskunderna är i regel små eller medelstora företag, varför informationsinnehållen i huvudsak består av uppgifter som gäller kundrelationer med små och medelstora företag.

I praktiken möjliggör nuvarande lagstiftning informationsutbyte endast i fråga om begränsade informationsinnehåll och endast mellan ministeriet, Tekes och närings-, trafik- och miljöcentralerna samt arbets- och näringsbyråerna.

Informationsförmedlingssystemet ”Postikonttori” togs i produktionsbruk våren 2009.

Enligt lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster används den gemensamma kundinformationen av närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, Tekes, Finnvera, jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket. Även Finpro, som staten delvis finansierar och styr, har begränsad rätt att använda kundinformationen. Enligt 10 § i lagen får uppgifter i kundinformationssystemet för företagstjänster lämnas ut genom teknisk anslutning.

I 2 § i lagen föreskrivs om det kundinformationssystem för företagstjänster som drivs av arbets- och näringsministeriet, om närings-, trafik- och miljöcentralernas register över företagstjänster som hör till systemet samt om behandlingen av uppgifter om kunder i samband med de företagstjänster som tillhandahålls kunderna. Med *företagstjänster* avses i lagen lån, garantier, utvecklings- och rådgivningstjänster samt arbetskraftsservice som beviljas eller förmedlas av staten, en kommun eller något annat offentligt samfund eller en offentligrättslig inrättning, en stiftelse, en förening eller statens specialfinansieringsbolag, i fråga om vilka kundinformationssystemet för företagstjänster kan utnyttjas vid genomförandet.

2.1 Närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbets- och näringsbyråerna

Närings-, trafik- och miljöcentralerna är statliga regionala tjänste- och utvecklingsorganisationer vars verksamhet styrs av arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, undervisningsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, inrikesministeriet samt Landsbygdsverket, Trafikverket, Evira. Bestämmelser om närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbets- och näringsbyråerna finns i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009).

Inom ansvarsområdet näringar, arbetskraft, kompetens och kultur vid närings-, trafik- och miljöcentralerna finns sammanlagt cirka 57 000 företagskunder (i siffran ingår inte gårdsbruksenheter och små företag). Vid arbets- och näringsbyråerna finns sammanlagt 172 000 företagskunder.

I lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna finns inte bestämmelser om tystnadsplikt eller utlämnande av uppgifter. Utgångspunkten är att man på utlämnande av uppgifter om närings-, trafik- och miljöcentralernas kunder tillämpar lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), dvs. offentlighetslagen, som en allmän lag.

2.2 Tekes

Tekes är en utvecklingscentral som hör till arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde. Bestämmelser om utvecklingscentralen finns i lagen om Tekes-utvecklingscentralen för teknologi och innovationer (717/2008) och i statsrådets förordning 1146/2008.

Tekes har årligen drygt 3000 kunder.

I speciallagstiftningen om Tekes ingår inte särskilda bestämmelser om tystnadsplikt eller utlämnande av uppgifter. Eftersom Tekes har myndighetsstatus tillämpas på dess verksamhet, i fråga om informationsutbyte och sekretess, i första hand offentlighetslagen, om det inte i lag särskilt föreskrivs om avvikelse från detta.

2.3 Finpro ry

Finpro är en registrerad förening som stiftats av finländska företag.

På grund av föreningens privaträttsliga karaktär har dess verksamhet inte reglerats annat än genom dess egna beslut. På motsvarande sätt baserar sig Finpros sekretesspraxis enbart på dess egna privaträttsliga förbindelser. Finpro anses inte vara en myndighet i offentlighetslagens system.

Enligt lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster får till Finpro ry via systemet lämnas ut uppgifter som behövs för dess rådgivning till företag.

2.4 Finnvera

Finnvera är ett helt statsägt specialfinansieringsbolag. Bolaget tillhandahåller lån, garantier, kapitalplaceringar och exportgarantier för sina kunder.

Bolagets verksamhet regleras av lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998), nedan Finnveralagen. Verksamheten styrs på ett centralt sätt också av lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit- och borgensverksamhet (445/1998) och lagen om statliga exportgarantier (422/2001), och därtill av andra speciallagar. Dessutom styrs Finnveras verksamhet av de närings- och ägarpolitiska mål som staten uppställer. I målen ingår bl.a. att öka antalet startade företag, att möjliggöra finansiering vid omställningar i små och medelstora företag och att främja företagens tillväxt, internationalisering och export. Det krävs att bolagets verksamhet lönar sig. I slutet av 2008 hade Finnvera 27 500 kunder.

När det gäller inhemska finansieringsprojekt regleras sekretessen för handlingar och kunduppgifter som innehas av Finnvera i första hand genom sekretessbestämmelserna i Finnveralagen.

I 5 § 1 mom. i Finnveralagen sägs att ”den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ i bolaget eller i en sammanslutning som hör till samma koncern som bolaget eller som anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon kund vid bolaget eller hos någon

annan person med anknytning till bolagets verksamhet eller om någons personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den i vars intresse tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Uppgifter som skall hållas hemliga får inte heller lämnas till bolagets bolagsstämma.” Bestämmelsen är förenlig med bestämmelserna om bankhemlighet i kreditinstitutslagen som gäller finansiella institut. Då betraktas enbart uppgiften om kundrelation redan som en affärs- och yrkeshemlighet. Finnvera får inte för utomstående röja namn på sina kunder eller andra sådana aktörer som bolaget har eller har haft kontakt med. Då betraktas som sekretessbelagd information redan det att Finnvera förhandlar med en potentiell kund eller det att någon aktör någon gång har varit kund hos Finnvera. Faktiska skäl eller ändamålsenlighetsskäl saknar betydelse med tanke på utlämnandet av uppgifter. Förutom de särskilda undantag som föreskrivs i lag, får Finnvera lämna ut sekretessbelagda uppgifter endast om den som uppgifterna gäller samtycker till det.

Ovan beskrivna sekretessbestämmelse som gäller Finnvera är strängare än offentlighetslagens bestämmelser om informationsutbyte och sekretess, och bestämmelsen begränsar också utlämnandet av uppgifter om kundrelationer. Enligt offentlighetslagen är uppgifter om kundrelationer i och för sig inte sekretessbelagda.

Både i Finnveralagen och annanstans i lagstiftningen föreskrivs om undantag från ovan beskrivna sekretessbestämmelse som gäller Finnveras verksamhet.

Enligt 6 § 1 mom. i Finnveralagen ska bolaget till arbets- och näringsministeriet och TE-centralerna (numera närings-, trafik- och miljöcentraler) på dessas begäran lämna de upplysningar som behövs för behandlingen av ansökningar om understöd enligt lagen om stödjande av företagsverksamhet (1068/2000).

Enligt 6 § 2 mom. i lagen har en medlem och en suppleant i bolagets organ samt en anställd vid bolaget trots tystnadsplikten rätt att lämna handels- och industriministeriet (numera arbets- och näringsministeriet) samt arbetskrafts- och näringscentralen (numera när-

ings-, trafik- och miljöcentraler) upplysningar som han eller hon har fått om en kunds eller en annan persons ekonomiska ställning eller privata förhållanden, om det för sammanjämkningen av den offentliga finansieringen eller myndigheternas behandling av ärenden som gäller företagsstöd är behövligt att upplysningarna lämnas.

Finnvera får alltså oberoende av kundens samtycke lämna ut uppgifter om kundrelationer och även ekonomiska uppgifter om kunder till ministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna, om villkoren i ovan nämnda bestämmelse (behov av information) uppfylls. Bestämmelsen i Finnveralagen gäller dock bara ministeriet och närings-, trafik- och miljöcentralerna och innefattar inte alla organisationer som avses i 10 § i lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster.

2.5 Jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket

De uppdrag som hänför sig till landsbygdsärenden vid närings-, trafik- och miljöcentralerna omfattas också av bestämmelserna om närings-, trafik- och miljöcentralerna. Verksamheten för ansvarsområdet näringar, arbetskraft, kompetens och kultur styrs till en viss del av jord- och skogsbruksministeriet samt Landsbygdsverket. På detta sätt ingår ämbetsverken i fråga till vissa delar i tillämpningsområdet för lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster. Utgångspunkten är att offentlighetslagen tillämpas på deras verksamhet på grund av deras myndighetsstatus.

2.6 Särskilda bestämmelser om informationsutbyte och sekretess i fråga om dem som använder systemet

Nedan behandlas speciallagar enligt vilka informationsutbyte mellan parter är tillåtet och även förpliktande, trots skyldigheten att iaktta sekretess.

Lagarna hänför sig mestadels till stöd och bidrag samt beviljande, användning och administrering av stöden. Förteckningen är inte uttömmande.

Enligt dessa lagar är informationsutbyte genom teknisk anslutning dock inte möjligt, med undantag för landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem.

Lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (1336/2006)

I lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet föreskrivs också om utlämnande av uppgifter. För det första föreskrivs det att bestämmelser om tystnadsplikt för den som sköter uppgifter enligt lagen finns i lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet (621/1999). I denna lag föreskrivs att sådana uppgifter om en enskilds, en sammanslutnings eller en stiftelses ekonomiska situation, om affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt lagen får, trots tystnadsplikten, lämnas ut till arbets- och näringsministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen, Tekes, Finnvera Abp, Landsbygdsverket samt arbets- och näringsbyrån. Ovan nämnda uppgifter kan också lämnas ut till en annan myndighet eller utomstående revisor som utför granskningar för utförande av uppgifter enligt lagen. Dessutom gäller i fråga om utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i 31 och 32 § i statsunderstödslagen.

Strukturfondslagen (1401/2006)

Enligt strukturfondslagen är förmedlande organ sådana ministerier, ämbetsverk inom centralförvaltningen, närings-, trafik- och miljöcentraler samt landskapsförbund som använder strukturfondsmedel. Förmedlande organ är också det specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) och andra motsvarande helt eller delvis statsägda bolag samt andra myndigheter eller inrättningar som förvaltningsmyndighetens eller den attesterande myndighetens uppgifter delegerats till.

Enligt lagen har förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och revisionsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna rätt att av en myndighet som verkar som förmedlande organ få de uppgifter och utredningar som behövs för fullgörandet av deras

uppgifter avseende användningen av strukturfondsmedel och genomförandet och inspektionen av ett program eller ett projekt. De ministerier som genomför strukturfondsprogram har samma rätt att få uppgifter av förvaltningsmyndigheten, den attesterande myndigheten och av de förmedlande organen inom sitt förvaltningsområde.

På utlämnande av uppgifter tillämpas i regel offentlighetslagen. Utöver vad som bestäms i offentlighetslagen om utlämnande av sekretessbelagda uppgifter får uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden vilka erhållits vid fullgörandet av uppgifter enligt strukturfondslagen lämnas ut till

1. de myndigheter som svarar för verkställigheten av lagen, för fullgörandet av uppgifter enligt lagen,

2. någon annan myndighet eller en utomstående revisor som utför inspektioner enligt denna lag,

3. åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

4. Europeiska gemenskapens institutioner, om det är en förutsättning för att en skyldighet som påförts i en gemenskapsrättsakt ska kunna fullgöras eller om det krävs på grund av ett beslut av en gemenskapsinstitution.

Lagen om stödjande av företagsverksamhet (1068/2000)

Enligt lagen om stödjande av företagsverksamhet har arbets- och näringsministeriet trots sekretessbestämmelserna rätt att av närings-, trafik- och miljöcentralen få förvaltningen av stödsystemet nödvändiga uppgifter och utredningar om ansökan samt om beviljande och utbetalning av stöd. Motsvarande rätt att få uppgifter av stödtagarna har ministeriet och centralen i fråga om användningen av stöd. Vidare, trots den tystnadsplikt som föreskrivs i lag, får sådana uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska situation, om affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt lagen om stödjande av företagsverksamhet eller enligt lagen om den nationella förvaltningen av programmen för

strukturfonderna (1353/1999) lämnas ut till ministeriet och centralen för skötseln av uppgifter enligt ovan nämnda lagar, den som utför undersökningar som gäller stödets effekt och konkurrensverkningar samt andra behövliga undersökningar som gäller tillämpningen av lagen samt till andra myndigheter eller utomstående revisorer som med stöd av lagen utför som granskningar.

Lagen om allmänna villkor för företagsstöd (786/1997)

I lagen om allmänna villkor för företagsstöd föreskrivs också att uppgifter om en enskilds, en sammanslutnings eller en stiftelses ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits i samband med utförandet av uppgifter enligt den aktuella lagen trots tystnadsplikten får lämnas ut bl.a. till behöriga myndigheter för utförande av uppgifter som anges i lagen.

Lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008)

Lagen tillämpas på handlingar som upprättats inom jordbruks-, livsmedels- och landsbygdsnäringsförvaltningen samt på register som hänför sig till jordbruks-, livsmedels- och landsbygdsnäringsförvaltningens åligganden, om uppgifterna i handlingarna och registren anknyter till jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde (*landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem*). Om inte något annat föreskrivs i lagen, tillämpas offentlighetslagen på uppgifters och handlingars offentlighet, på utlämnande av uppgifter och handlingar och på avgifter som tas ut för utlämnandet av dem, och personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på behandlingen av personuppgifter. Lagen tillämpas inte, om något annat föreskrivs i annan lagstiftning som gäller jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde.

I lagen föreskrivs att utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheters verksamhet är kreditupplysningar om kunden, uppgifter om statsborgen och det lånebelopp som borgen avser samt uppgifter om lånebeloppet när det gäller stöd i form av

lån sekretessbelagda, om dessa uppgifter finns i landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Vad som nämns ovan inverkar emellertid inte på offentligheten hos myndigheters beslut och övriga handlingar som innehåller uppgifter som nämns där.

Enligt 7 § i lagen får livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket och jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral besluta var och en när det gäller dess ansvarsområde om utlämnande av uppgifter till utomstående. Dessutom får närings-, trafik- och miljöcentralerna samt kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter lämna ut uppgifter inom ramen för sina egna myndighetsuppgifter. Enligt 8 § i lagen får offentliga uppgifter lämnas ut via en teknisk anslutning till andra myndigheter eller instanser som sköter myndighetsuppgifter för åligganden som de har enligt lag.

2.7 Gemensamma kunder

Myndigheter och sammanslutningar som producerar företagstjänster har många gemensamma kunder. Genom att utöka möjligheterna att lämna ut uppgifter mellan myndigheter och statens specialfinansieringsbolag minskas den administrativa bördan hos företag och dem som anlitar företagstjänster, när företaget inte behöver lämna ofta samma utredningar och handlingar till många sammanslutningar, utan dessa kan dra nytta av de uppgifter som redan lämnats till eller inhämtats av någon av dem.

Enligt Statistikcentralens databas över företagsstöd har 24 % av de företag som utnyttjat understöds- och finansieringstjänster beviljades av arbets- och näringsministeriet (tidigare handels- och industriministeriet och arbetsministeriet) och företagsavdelningarna vid Arbetskrafts- och näringscentralerna (nuvarande ansvarsområdet näringar, Arbetskraft, kompetens och kultur vid Närings-, trafik- och miljöcentralerna) under 2000–2008 varit gemensamma med statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp, 7 % har varit gemensamma med Tekes-utvecklingscentralen för teknologi och innovationer och 3 % gemensamma med jord- och skogsbruksministeriet. Under motsvarande tid har 6 % av de företag som utnyttjat finansieringstjänster

beviljade av statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp varit gemensamma med Tekes-utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, 35 % har varit gemensamma med arbets- och näringsministeriet och företagsavdelningarna vid arbetskrafts- och närings-centralerna och 3 % gemensamma med jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Av de företag som under motsvarande tid utnyttjat understöds- och finansieringstjänster beviljade av Tekes-utvecklingscentralen för teknologi och innovationer har 38 % varit gemensamma med statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp, 61 % gemensamma med arbets- och näringsministeriet och företagskunderna hos företagsavdelningarna vid arbetskrafts- och näringscentralerna (nuvarande ansvarsområdet näringar, arbetskraft, kompetens och kultur) och 2 % gemensamma med företagskunderna inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Dessutom finns det många gemensamma kunder, när det gäller kundkretsen för kompetensutvecklingstjänsterna för små och medelstora företag och företagskunderna hos ovan nämnda organisationer. Företagsstöds-kunderna inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde är i allt större utsträckning gemensamma med närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finnvera på grund av de utökade finansieringsmöjligheterna för mikroföretag.

Enligt närings-, trafik- och miljöcentralernas, Finnvera Abp:s och Tekes kundinformationssystem är 37 % av samtliga projektkunder hos närings-, trafik- och miljöcentralerna kunder hos Finnvera Abp och 29 % av samtliga företagskunder hos närings-, trafik- och miljöcentralerna är också kunder hos Finnvera Abp. Av Tekes företagskunder är 7415 gemensamma med närings-, trafik- och miljöcentralerna, dvs. att 60 % av kundrelationerna hos Tekes är gemensamma med närings-, trafik- och miljöcentralerna. Av Tekes kunder är 38 % också kunder hos Finnvera Abp.

2.8 Lagstiftningen och dess utveckling

Lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster är från 2007. Lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informa-

tionssystem är från 2008. Såsom ovan behandlade speciallagar och bestämmelser visar, var strävan till en början att reglera frågan om utlämnande av uppgifter mycket utspjutt i specialbestämmelser, men lagarna från 2007 och 2008 har syftat till mera omfattande reglering. För att minska företagens administrativa börda och för att öka förvaltningens produktivitet, behöver möjligheterna till gemensam användning av uppgifter ökas ytterligare. I samband med att det ges bättre möjligheter till informationsutbyte måste tryggheten av bankhemligheter och andra affärshemligheter säkerställas också när teknisk anslutning används.

2.9 Bedömning av nuläget

I en utredning som gjorts inom arbets- och näringsförvaltningen konstateras att det informationsutbyte som lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster möjliggör har varit synnerligen begränsat och ineffektivt.

Det har inte förekommit mycket informationsutbyte med stöd av lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster, och framför allt har det mervärde som uppnåtts genom informationsutbytet inte haft någon större betydelse för de i systemet ingående organisationernas egna utredningar. De missförhållanden som råder i nuläget kan sammanfattas enligt följande:

Den övergripande bilden av kundföretagets tillstånd förblir bristfällig

Den bild som varje tillhandahållare av företagstjänster bildar av ett kundföretag förblir bristfällig, eftersom organisationerna inom ANM-koncernen inte har tillgång till de uppgifter om företagskundrelationer som andra aktörer inom koncernen samlat eller skapat. Naturligtvis är det så att ju mer organisationerna inom ANM-koncernen har tillgång till sådana uppgifter om företagskundrelationer som innehas av andra aktörer inom koncernen eller till och med av koncernens partnerskapsnätverk, desto bättre blir den övergripande bilden av företagets situation. Det är klart att all information som sammanställts på detta sätt inte behövs, och i praktiken är

det inte ens möjligt att förmedla all information, men organisationerna har även i nuläget sådan information som någon annan organisation kan tänkas behöva i sin verksamhet med företagstjänster.

Av samma orsaker är riskhanteringen för ANM-koncernens system för företagstjänster lidande, dvs. att helhetsbilden av kundföretagets situation är bristfällig.

Även andra organisationer som samverkar med företag utanför ANM-koncernen har samma problem.

Det uppstår överlappande kostnader för kundföretaget

Om det finns övergripande information om företagskunderna, minskar också kundens arbetsbörda, eftersom kunden då inte behöver lämna samma uppgifter flera gånger till olika organisationer. Detta skulle även lätta företagens administrativa börda. Detta har stor betydelse med tanke på intresset för och attityderna mot företagstjänster, när företagaren vid anlitaandet av tjänsterna behöver mindre resurser för "byråkratin" och slipper göra samma sak många gånger.

Ett sätt att effektivisera förvaltningens produktivitet förblir outnyttjat

Förutom utvecklingspotentialen för kundservicen ger också ett effektivare utnyttjande av informationsutbyte möjligheter att minska det överlappande arbetet inom förvaltningen. När det inom förvaltningen samtidigt sker en kontinuerlig reform för att öka produktiviteten, vore det naturligt att utnyttja informationsutbyte för att minska antalet arbetsmoment som i onödan görs många gånger. I synnerhet utbyte av undersökningar om företag och företagsanalyser anses medföra betydande synergifördelar inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde.

De minimis-övervakningen fungerar inte i praktiken

Enligt motiveringen till den regeringsproposition som gäller lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster var avsikten att informationssystemet också skulle an-

vändas för övervakning av företagsstöd som beviljats av offentliga medel. Till denna del avsågs informationssystemet främja en lag-enlig och korrekt användning av offentliga medel och således också en ändamålsenlig fördelning av medlen i enlighet med samhällsintressena.

I praktiken fungerar detta inte på ett effektivt sätt. Någon övervakning av den övre gränsen för de minimis-stöd genomförs inte i praktiken, eftersom olika organisationer inte har exakt information om det kumulativa beloppet av stöd från organisationer som beviljar statligt stöd. I praktiken baserar sig uppgifterna på det som kunden själv uppgett. I fråga om övervakningen av de minimis-stöd är företagskunden i princip själv ansvarig för uppföljningen. Kunden har skyldighet att till ansökan om företagsstöd bifoga beloppen av de minimis-stöd för tidigare projekt. Det skulle behövas ett riksomfattande de minimis-register, som följer hur de minimis-stöd kumuleras hos en bestämd företagskund, eftersom företagskunderna själva måste reda ut vilka de minimis-stöd som andra myndigheter beviljat tidigare, när de gör en ansökan. Kundens begäran om de minimis-utredningar kräver resurser, eftersom den information som behövs måste sökas från flera olika informationskällor. Inom ramen för den nuvarande lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster får information om stödbelopp inte utbytas.

Missbelåtenheten med systemet för informationsutbyte sammanhänger åtminstone delvis med klyftan mellan de förväntningar som ställdes på systemet och nuläget. Samtliga aktörer anser att potentialen är stor i fråga om att uppgifter får lämnas ut i större utsträckning, om det tas tillräckliga steg mot en tätare integration. Endast säkerhet om ett verkligt mervärde i fråga om förvaltningens produktivitet och förbättrande av kundservicen säkerställer att det finns intresse för systemet i framtiden.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionen syftar till att förbättra förutsättningarna för att genomföra företagstjänster genom att man utvidgar möjligheterna att

lämna ut uppgifter mellan myndigheter och statens specialfinansieringsbolag, utan att äventyra företagshemligheter. Antalet redogörelser och handlingar som krävs av företag när de anlitar företagstjänster minskar i och med att man med samma utredningar kan uträtta ärenden hos flera serviceproducenter. Likabehandlingen av företag ökar hos olika myndigheter, när beslutsfattarna har samma information när de avgör ärenden.

4 Propositionens konsekvenser

Regeringen har som målsättning att lätta företagens administrativa börda genom att utveckla lagstiftningen och processerna. Samtidigt är avsikten att öka förvaltningens produktivitet genom att minska på överlappande sökning och behandling av information.

Statens produktivitetsprogram förutsätter att sammanlagt 1185 årsverken minskas från närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbets- och näringsbyråerna fram till år 2015. Redan denna målsättning kräver att arbetsprocesserna förnyas, samtidigt som de krav som kundservicen ställer höjs ytterligare.

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Under 2008 behandlade Tekes sammanlagt 1840 företagsspecifika projektansökningar. De administrativa kostnaderna för projektbeslut som Tekes fattade under 2008 – inklusive projektuppföljning i fråga om tidigare beslut, utbetalningar och ändringsbeslut – uppgick sammanlagt till 11 400 000 €. De årliga kostnaderna för administreringen fördelat på de projektbeslut som fattades under året är 6196 €/projektbeslut.

Enligt Statistikcentralens databas över företagsstöd är 38 % av Tekes kunder gemensamma med Finnvera, och då har också Finnvera gjort en företagsanalys om dessa kunder. Om de företagsanalyser som Finnvera gör i fråga om de gemensamma kunderna fås till stöd för beslutsfattandet hos Tekes, minskar Tekes administrativa arbete med uppskattningsvis en tredjedel, vilket på årsnivå skulle medföra en besparing på ca 1 400 000 €, dvs. 12,5 % när det gäller administrativa kostnader.

Dessutom är 61 % av Tekes kunder gemensamma med arbets- och näringsministeriet och arbeidskrafts- och näringscentralerna (numera närings-, trafik- och miljöcentraler), och då kan det uppskattas att utbytet av kundinformation mellan Tekes och ovan nämnda aktörer på ett betydligt sätt minskar de administrativa kostnaderna.

Eftersom Statistikcentralens databas över företagsstöd visar att även andra myndigheter har gemensamma företagskunder, uppstår det också betydande kostnadsbesparingar för andra myndigheter som beviljar företagsstöd, om information får utbytas mellan aktörerna. De största besparingarna kan uppnås hos närings-, trafik- och miljöcentralerna och arbets- och näringsbyråerna, om de i sitt beslutsfattande kan använda företagsanalyser gjorda hos Finnvera. Eftersom cirka 24 % av närings-, trafik- och miljöcentralernas och arbets- och näringsbyråernas cirka 230 000 företagskunder är gemensamma med Finnvera, kan man genom att använda företagsanalyserna gemensamt uppnå betydande besparingar och ökad produktivitet.

Förutom de besparingar som myndigheterna uppnår kan det uppskattas att utbytet av kundinformation i stor utsträckning sparar kundföretagens tid. Utbytet av kundinformation kan uppskattas vara en betydande faktor i sänkningen av företagens administrativa börda.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet. Förhandlingar om propositionen fördes under våren 2010. Om propositionen begärdes utlåtanden av jord- och skogsbruksministeriet, finansministeriet, kommunikationsministeriet, justitieministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, utrikesministeriet, Utbildningsstyrelsen, Landsbygdsverket, Tekes-utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, Statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp, Patent- och registerstyrelsen, Dataombudsmannens byrå, Finlands Näringsliv EK rf, Företagarna i Finland rf, Finpro rf, Finansbranschens centralförbund rf, Centralhandelskammaren och Uppfinningsstiftelsen. De inkomna utlåtandena har i huvudsak beaktats.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

4 §. Kundinformationssystemet. Avsikten är att utvidga kundinformationssystemet så att det via systemet utöver basuppgifter om företag även får förmedlas andra sådana uppgifter som avses i 6 § som behövs för verkställande av företagstjänster. Vid informationsutbytet kan man använda frågesystemet i det nuvarande systemet, men uppgifter kan också utbytas på andra sätt.

6 §. Uppgifter i kundinformationssystemet. De uppgifter som avses i 6 § 1 mom. sammanfaller med de uppgifter som avses i 6 § 1 mom. 1–3 punkten och 2 mom. i den gällande lagen.

Uppgifterna i 2 mom. är delvis sekretessbelagda enligt särskilda bestämmelser eller lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Enligt förslaget kan uppgifter som avses i 2 mom. trots sekretessbestämmelserna förmedlas till de aktörer som anges i 10 § 1 mom., så som föreskrivs i denna lag. Genom denna lag föreskrivs således vissa undantag från det som nu föreskrivs i nämnda lagar.

I 6 § 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen föreskrivs om förmedling av uppgifter om kundrelationer och kontaktpersoner. Enligt förslaget får uppgifter om kundrelationer också förmedlas i fråga om kundrelation hos statens specialfinansieringsbolag, vilket är en sekretessbelagd uppgift. Företagstjänsterna har ett stort antal gemensamma kunder och då finns det skäl att veta om kunden är gemensam eller annars känd av andra aktörer. Bestämmelser om detta ska finnas i 2 mom. 1 punkten.

Enligt 6 § 2 mom. 2 punkten ska uppgifter om företagstjänster som företaget fått vara sådana uppgifter som förmedlas. Informationsförmedling om erhållna företagstjänster har ansetts vara ett viktigt tillskott, när det gäller behärskad produktion av företagstjänster. Det är viktigt att den som producerar företagstjänster vet vilka bidrag och andra stöd som sökanden eventuellt fått genom andra aktörer. Med tanke på sökanden minskar denna insamling av uppgifter från olika aktö-

rer den administrativa bördan, eftersom sökanden inte själv behöver samla alla uppgifter många gånger. Samtidigt förbättras möjligheterna att övervaka efterlevnaden de minimis-regeln, även om detta inte bildar något täckande register.

Enligt 6 § 2 mom. 3 punkten är bedömningar av företagets förutsättningar för lönsam verksamhet sådana uppgifter som får förmedlas. Företagsanalyser och motsvarande utredningar kan ha betydelse när man fattar beslut om beviljande av sådana förmåner som avses i 4 §. En central brist med den gällande lagen har ansetts vara att s.k. företagsanalyser inte har kunnat lämnas ut till andra producenter av företagstjänster. Produktionen av företagsanalyser kan vid behov koncentreras till en eller några aktörer, och därmed kan man undanröja överlappande myndighetsarbete och samtidigt minska företagets administrativa börda, i och med att företaget inte behöver lämna samma eller motsvarande uppgifter till flera aktörer. Andra uppgifter som avses här kan till exempel vara uppgifter om företagets satsningar på forskning och utveckling, riskklassificeringar, segmentinformation, bokslutsanalyser, redogörelser för företagsanalyser, affärsplaner och uppgifter om delning och fusion av företag.

Med stöd av 6 § 2 mom. 4 punkten kan man också förmedla andra uppgifter om företaget, vilka har betydelse vid utbetalningen av företagsstöd och övervakningen av hur stöden används.

10 §. Utlämnande av uppgifter ur kundinformationssystemet. De som använder kundinformationssystemet för företagstjänster är mestadels ämbetsverk och inrättningar inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde samt statens specialfinansieringsbolag. Informationsutbytet mellan dessa aktörer är till sin natur internt informationsutbyte inom förvaltningen. Detta gör det möjligt att utvidga rätten att utbyta information så att även andra uppgifter än nuvarande basuppgifter får utbytas, eftersom sekretessbestämmelserna i offentlighetslagen skyddar bland annat uppgifter om affärshemligheter som behandlas av myndigheter. Enligt förslaget är

det möjligt att de aktörer som anges i 10 § 1 mom. sinsemellan även kan utbyta sekretessbelagda uppgifter om företaget. Basuppgifter får däremot förutom till dem som anges ovan också lämnas ut till utrikesministeriet, undervisningsministeriet, utbildningsstyrelsen och Finpro ry.

Uppgifter får lämnas ut genom traditionella metoder, såväl som via teknisk anslutning. I fråga om utbyte av basuppgifter kan man redan nu använda teknisk anslutning. Utbytet av andra uppgifter ska i början ske mestadels genom andra metoder, tills de tekniska lösningarna fås i bruk.

Avsikten är inte att lagen förpliktar till utlämnande av uppgifter, utan den som lämnar ut uppgifter överväger vilka uppgifter som lämnas ut och på vilket sätt.

Varje användare av kundinformationssystemet ansvarar för att användarens besluts-

fattande baserar sig på korrekt information och den betydelse som de mottagna uppgifterna har i beslutsfattandet.

2 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft hösten 2010.

Behövliga tekniska ändringar i informationssystemen får beredas, systemen får testas och andra åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft. Lagen ska också tillämpas på sådana uppgifter som de myndigheter som anges i lagen och statens specialfinansieringsbolag fått tillgång till före lagens ikraftträdande.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster (240/2007) 4 § 1 mom. samt 6 och 10 §, sådana de lyder, 4 § 1 mom. och 10 § i lag 1532/2009 och 6 § delvis ändrad i lag 1532/2009, som följer:

4 §

Kundinformationssystemet

Kundinformationssystemet för företagstjänster är ett informationssystem för förmedling av sådana uppgifter om kunderna som avses i 6 § mellan de myndigheter som sköter företagstjänster och statens specialfinansieringsbolag. Systemet drivs av arbets- och näringsministeriet.

6 §

Uppgifter i kundinformationssystemet

I kundinformationssystemet för företagstjänster får behandlas uppgifter av vilka framgår

- 1) företagets namn, företags- och organisationsnummer samt andra identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter,
- 2) uppgifter om vem som är företagets ansvarspersoner,
- 3) företagets verksamhetsområde, aktiekapital, bokslut eller andra sådana uppgifter i myndigheternas offentliga register som gäller företaget och allmänt beskriver dess verksamhet,
- 4) sådana uppgifter om ett företag och dess ansvarspersoner som införts i kreditupplysningsregistret, konkurs- och företagssaneringsregistret samt utsködningsregistret.

Trots sekretessbestämmelserna får dessutom följande uppgifter förmedlas genom kundinformationssystemet:

1) huruvida företaget har varit kund hos arbets- och näringsministeriet, statens specialfinansieringsbolag, Tekes— utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket eller en närings-, trafik- och miljöcentral samt vilka personer företaget har utsett till sina kontaktpersoner för de företagstjänster som avses i denna lag,

2) företagstjänster som företaget fått,

3) bedömningar av ett företags förutsättningar för lönsam verksamhet, dock inte sekretessbelagda uppgifter av teknisk natur,

4) sådana andra uppgifter om ett företag som behövs för beslut om beviljande och utbetalning av företagsstöd och övervakning av hur stödet används.

10 §

Utlämnande av uppgifter ur kundinformationssystemet

För genomförandet av företagstjänster får uppgifter som avses i 6 § lämnas ut till arbets- och näringsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, Tekes—utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, statens specialfinansieringsbolag och Landsbygdsverket.

Uppgifter som avses i 6 § 1 mom. får förutom vad som föreskrivs i 1 mom. också lämnas ut till utrikesministeriet, undervisningsministeriet, Utbildningsstyrelsen och Finpro ry.

Uppgifter som erhållits ur utsökningsregistret får lämnas ut endast till den som enligt bestämmelserna om utsökning har rätt att få uppgifter direkt ur utsökningsregistret.

Uppgifter får också lämnas ut genom teknisk anslutning.

Denna lag tillämpas även på sådana uppgifter som en myndighet eller statens specialfinansieringsbolag har fått före lagens ikraftträdande.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Nådendal den 16 juli 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Tapani Tölli

*Bilaga
Parallelltexter*

Lag

om ändring av lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kundinformationssystemet för företagstjänster (240/2007) 4 § 1 mom.,
6 § och 10 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Kundinformationssystemet

Kundinformationssystemet

Kundinformationssystemet för företagstjänster är ett informationssystem för registrering av basuppgifter om kunder. Systemet drivs av arbets- och näringsministeriet. Genom informationssystemets frågesystem förmedlas uppgifter om kunderna mellan de myndigheter som sköter företagstjänster och statens specialfinansieringsbolag. Arbets- och näringsministeriet ansvarar för riktigheten av de uppgifter som registrerats i informationssystemet samt för administrationen av användningsrättigheterna, bokföringen av de uppgifter som utlämnas ur informationssystemet och driften av informationssystemet.

Genom kundinformationssystemet för företagstjänster, som drivs av arbets- och näringsministeriet, förmedlas sådana uppgifter om kunderna som avses i 6 § mellan de myndigheter som sköter företagstjänster och statens specialfinansieringsbolag.

6 §

6 §

Basuppgifter om företag i kundinformationssystemet

Uppgifter i kundinformationssystemet

Med kundinformationssystemet för företagstjänster kan behandlas uppgifter av vilka framgår

- 1) företagets namn, företags- och organisationsnummer samt andra identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter,
- 2) uppgifter om vem som är företagets ansvarspersoner,
- 3) företagets verksamhetsområde, aktiekapital, bokslut eller andra sådana uppgifter i myndigheternas offentliga register som gäller företaget och allmänt beskriver dess verksamhet,

Med kundinformationssystemet för företagstjänster kan behandlas uppgifter av vilka framgår

- 1) företagets namn, företags- och organisationsnummer samt andra identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter,
- 2) uppgifter om vem som är företagets ansvarspersoner,
- 3) företagets verksamhetsområde, aktiekapital, bokslut eller andra sådana uppgifter i myndigheternas offentliga register som gäller företaget och allmänt beskriver dess verksamhet,

4) om företaget har varit kund hos handels- och industriministeriet, Tekes—utvecklingscentralen för teknologi och innovationer eller en arbetskrafts- och näringscentral samt vilka personer företaget har utsett till sina kontaktpersoner för de företagstjänster som avses i denna lag.

Genom kundinformationssystemet kan som uppgifter för utvärdering av företag förmedlas sådana uppgifter om ett företag och dess ansvarspersoner som införts i kreditupplysningsregistret, konkurs- och företagssaneringsregistret samt utsökningsregistret.

När det gäller fysiska personer som är företagets ansvarspersoner eller företagets kontaktpersoner enligt 1 mom. 4 punkten får sådana identifieringsuppgifter registreras i och förmedlas genom informationssystemet som enligt lag får införas i kreditupplysningsregistret. Dessutom får uppgifter om gällande näringsförbud samt de uppgifter som nämns i 4 § 1 mom. 1, 3 och 4 punkten i befolkningsdatalagen (507/1993) införas i och förmedlas genom informationssystemet.

10 §

Utlämnande av basuppgifter ur kundinformationssystemet

För genomförandet av företagstjänster får uppgifter i kundinformationssystemet för företagstjänster genom teknisk anslutning lämnas ut till handels- och industriministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbetsministeriet, arbetskrafts- och näringscentralerna, Tekes—utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, statens specialfinansieringsbolag, Landsbygdsverket och arbetskraftsbyråerna. Uppgifter ur utsökningsregistret får lämnas ut endast till den som enligt utsökningslagstiftningen har rätt att få uppgifter direkt ur utsökningsregistret. Till Finpro ry får dessutom lämnas ut uppgifter som behövs för dess rådgivning till företag.

Den som tar emot uppgifter skall innan anslutningen öppnas lämna en utredning om skyddandet av uppgifterna och övervakningen av hanteringen.

4) sådana uppgifter om ett företag och dess ansvarspersoner som införts i kreditupplysningsregistret, konkurs- och företagssaneringsregistret samt utsökningsregistret.

Trots sekretessbestämmelserna kan dessutom följande uppgifter förmedlas genom kundinformationssystemet:

1) om företaget har varit kund hos arbets- och näringsministeriet, statens specialfinansieringsbolag, Tekes—utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket eller en närings-, trafik- och miljöcentral samt vilka personer företaget har utsett till sina kontaktpersoner för de företagstjänster som avses i denna lag,

2) företagstjänster som företaget fått,

3) bedömningar av ett företags förutsättningar för lönsam verksamhet, dock inte sekretessbelagda uppgifter av teknisk natur,

4) sådana andra uppgifter om ett företag som behövs för beslut om beviljande och utbetalning av företagsstöd och övervakning av hur stödet används.

10 §

Utlämnande av uppgifter ur kundinformationssystemet

För genomförandet av företagstjänster får uppgifter som avses i 6 § lämnas ut till arbets- och näringsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna, arbets- och näringsbyråerna, Tekes—utvecklingscentralen för teknologi och innovationer, statens specialfinansieringsbolag och Landsbygdsverket.

Uppgifter som avses i 6 § 1 mom. får förutom vad som föreskrivs i 1 mom. också lämnas ut till utrikesministeriet, undervisningsministeriet, Utbildningsstyrelsen och Finpro ry.

Uppgifter ur utsökningsregistret får lämnas ut endast till den som enligt utsökningslagstiftningen har rätt att få uppgifter direkt ur utsökningsregistret.

Uppgifter får också lämnas ut genom teknisk anslutning.

Denna lag träder i kraft den 2010.

Denna lag tillämpas även på sådana uppgifter som en myndighet och statens specialfinansieringsbolag har fått före lagens ikraftträdande.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.
